

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/396/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4306208518
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4306208518.8

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobkyne: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, E., časť M., v konaní zastúpená: Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, E., časť M., proti žalovaným: v 1. rade K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. XXX, v 2. rade: T. B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. XXX, v 3. rade: B. V., nar. 02.XX.XXXX, bytom I. O. 5, K. K., v 4. rade: T. B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. M. XXX, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o náhrade trov konania, o odvolaní žalobkyne a žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 7C/105/2006-437 zo dňa 27. októbra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že žalovaní v 1. rade, 2. rade, 3. rade a 4. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 1.092,77 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaní v 1. rade, 2. rade, 3. rade a 4. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 2,40 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa priznal žalobkyni náhradu trov prvostupňového konania v sume 459,36 eura a náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,75 eura, ktoré boli žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade, žalovaný v 3. rade a žalovaný v 4. rade povinní uhradiť spoločne a nerozdielne k rukám žalobkyne, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 72 ods. 1, § 73 ods. 1, 2, § 74, § 75 zákona (správne malo byť vyhlášky MS SR) č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, § 7 ods. 3, 5 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, § 137, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 3, 5 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 7C/105/2006 viedlo konanie o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Konanie bolo meritórne ukončené rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 7C/105/2006-357 zo dňa 03.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2013. V rámci rozsudku súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalobkyňa si podaním zo dňa 02.07.2013 žiadala priznať trovy prvostupňového konania vyčíslené v sume 1.043,03 eura a trovy odvolacieho konania v sume 51 eur. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa uznesením č.k. 7C/105/2006-369 zo dňa 28.10.2013, ktoré Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/134/2014-410 zo dňa 30.6.2014 v napadnutej časti týkajúcej sa spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v 1. rade, 2. rade, v 3. rade a v 4. rade zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvostupňového konania a náhradu trov odvolacieho konania zrušil a vec vrátil v tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa opätovne rozhodol po doplnenom dokazovaní v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu. Súd priznal žalobkyni náhradu trov prvostupňového konania v sume 459,36 eura, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 49,79 eura, súdneho poplatku za prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v sume 16,59 eura, hotových výdavkov - vyhotovenie fotokópií zo súdneho spisu v sume 7,20 eura, a titulom cestovných nákladov v

celkovej sume 488,02 eur (54,83 + 46,72 + 46,70 + 41,26 + 41,63 + 52,96 + 54,07 + 54,81). Žalobkyni tiež priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,75 eura, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 48,75 eura, a hotových výdavkov - poštovné v sume 1 euro. Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa a jej splnomocnený zástupca sú osobami s ťažkým zdravotným postihnutím, čo mal za preukázané z predložených preukazov fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Najmä z tohto dôvodu súd priznal žalobkyni náhradu hotových výdavkov za použitie motorového vozidla, a nie len cestovné náhrady vo výške, ktorú by zaplatila za použitie verejného hromadného dopravného prostriedku. Navyše súd vlastným šetrením zistil, že žiaden dopravca neprevádzkuje priamy spoj na trase E. - L.. Zároveň mal súd za preukázané, že splnomocnený zástupca použil na dopravu na pojednávania konané na Okresnom súde Levice z miesta trvalého bydliska motorové vozidlo M. BENZ ML 270 CDI, ktorého držiteľkou a majiteľkou je v súčasnosti pani M. J.. Zdôraznil, že okolnosti prípadu jednoznačne vyžadovali, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, a to najmä s poukazom na vek žalobkyne a jej splnomocneného zástupcu, na ich zdravotný stav, na vzdialenosť ich trvalého bydliska od miesta konania pojednávania a tiež na dlhý čas potrebný na pricestovanie do miesta konania pojednávania. Súd preskúmal vyčíslenie trov predložených žalobkyňou a skonštatoval, že toto vyčíslenie nebolo v úplnom súlade s OSP. Žalobkyňa si žiadala priznať náhradu súdneho poplatku za prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v sume 16,60 eura, ktorú však uhradila pôvodne v sume 500,- Sk, čo pri prepočte konverzným kurzom 1 euro = 30,126 Sk pri správnom zaokrúhľovaní činilo sumu 16,59 eura. Z daného dôvodu súd priznal žalobkyni náhradu súdneho poplatku za prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v sume 16,59 eura. Okrem toho si žalobkyňa žiadala priznať tzv. základnú náhradu celkom v sume 576,46 eura. Súd mal v danom prípade za to, že žalobkyňa si žiadala priznať tzv. základnú náhradu k cestovným nákladom v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Vzhľadom na skutočnosť, že splnomocnený zástupca žalobkyne použil na dopravu na pojednávania nákladné vozidlo, nepriznal jej sumu základnej náhrady s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 3 zákona o cestovných náhradách. Vzhľadom na nemožnosť nijakým spôsobom dohodnúť sumu základnej náhrady pre nákladné automobily, súd nepriznal žalobkyni sumu základnej náhrady. Vyčíslenie trov odvolacieho konania bolo podľa súdu v súlade s OSP, preto ich priznal žalobkyni v sume 48,75 eura. Súd však nepriznal žalobkyni náhradu hotových výdavkov za poštovné v sume 1 euro, pretože ich vynaloženie žalobkyňa nepreukázala vierohodným spôsobom. Záverom súd prvého stupňa dodal, že pri rozhodovaní o trovách konania bral do úvahy tú skutočnosť, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, keďže súd návrhu vo veci samej v celom rozsahu vyhovel.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, kde označili za klamstvo, že žalobkyňa sa dostavila na pojednávania osobitným dopravným prostriedkom (nákladným autom), ktorého majiteľkou je M. J., keď predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Nitre konštatuje, že podľa vyjadrenia žalobkyne ju na pojednávania vozil jej syn z E.. Na základe toho žiadali o vypočítanie M. J.. Namietali tiež, že by žalobkyňa musela cestovať osobitným dopravným prostriedkom - autom, pretože často cestuje verejným dopravným prostriedkom (vlakom, autobusom) spolu s manželom, aj do Z. C. prichádza aj odchádza na vlak s ťažkou batožinou. Viacero svedkov môže tieto skutočnosti potvrdiť. Aj v čase pojednávania prichádzajú od vlaku, niekoľko dní sa zdržia vo Z. C. a potom odchádzajú vlakom do E.. Nikto nevidel žalobkyňu odchádzať z pojednávania autom. Označili za klamstvo, že by žalobkyňa použila na prepravu auto Mercedes Benz s veľkou spotrebou, a to preto, aby vylákala od odporcov čo najvyššiu sumu peňazí. Žalobkyňa nepreukázala požadované náklady žiadnymi relevantnými dokladmi. Na základe toho žiadali, aby súd priznal žalobkyni náklady cestovného vo výške, ako uviedli v odvolaní zo dňa 05.12.2013 s tým, že žalobkyňa ako osoba ZŤP s doprovodom uskutočňovala dopravu verejným dopravným prostriedkom a jej doprovod cestovné neplatí. Trvali na tom, že žalobkyňa nemá nárok na cestovné iným dopravným prostriedkom.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala včas odvolanie aj žalobkyňa. Namietala, že súd prvého stupňa neuložil odporcom povinnosť uhradiť základnú náhradu vo výške 576,46 eura, ktorú si vyčísľila podľa opatrenia MPSPaR č. 181/2008 Z.z. a č. 632/2008 Z.z. Argumentovala, že na dopravu nepoužila so svojím zástupcom nákladný automobil, ale klasický športový úžitkový automobil, ktorý slúži na prepravu osôb a tovarov, najmä batožiny. Automobil má počet miest na sedenie 5. Okrem toho mala za to, že súd prvého stupňa chybné uviedol súčet náhrady trov prvostupňového konania sumou 459,36 eur, a správne malo byť 466,56 eur. Vo vzťahu k náhrade hotových výdavkov bola toho názoru, že preukázala náklady na poštovné za odvolanie zo dňa 09.01.2011 podané proti rozsudku zo dňa 29.10.2010 a podanie zo dňa 05.03.2009 (predloženie dôkazov súdu). Na základe toho sa domáhala, aby súd rozhodol o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 1094,03 eur. Ďalej

si uplatnila trovy konania po právoplatnosti uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 28.10.2013 titulom poštovného za vyjadrenie k odvolaniu žalovaných zo dňa 16.01.2014, zaslanie preukazov ŤZP na žiadosť súdu na žiadosť súdu zo dňa 22.09.2014 v sume 2,40 eura (2 x 1,20 eur) a tiež trovy tohto odvolacieho konania titulom poštovného za zaslanie odvolania zo dňa 29.12.2014 v sume 1,20 eura.

K odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade podala vyjadrenie žalobkyňa, v ktorom uviedla, že na pojednávaní spolu so svojím zástupcom vždy docestovala v čase určenom súdom. Pohonné hmoty spolu so zástupcom čerpali v čerpacích staniách. Všetky tvrdenia odporcov označila za nepravdivé a zavádzajúce. Záverom si uplatnila trovy konania za odoslanie vyjadrenia v sume 1,20 eur.

Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že nakoľko má žalobkyňa prechodný pobyt v obci Z. C., žiadal, aby súd uznal ako náhradu za cestovné iba na trase Z. C. - L. a späť. Ďalej žiadal, aby súd preskúmal tvrdenie žalobkyne, že nemôže používať prostriedky verejnej hromadnej dopravy. Zdôraznil, že on aj iné osoby videli, ako žalobkyňa prichádzala k vlaku so značnou batožinou. Spochybnil použitie motorového vozidla Mercedes Benz ML 270 CDI, EČV: DK995AJ, a vyslovil domnienku, že snahou žalobkyne je vymôcť čo najvyššiu náhradu fiktívnych nákladov na cestovné. Požadoval, aby súd vyzval žalobkyňu na predloženie dokladov preukazujúcich jej tvrdenia, a to doklady o nákupe pohonných hmôt z príslušného dátumu, doklad o úhrade nákladov za použitie príslušného motorového vozidla majiteľom. Nesúhlasil tiež s argumentom žalobkyne, že dom vo Z. C. je neobývateľný. Na základe uvedeného žiadal, aby súd priznal žalobkyňi cestovné náklady iba za použitie prostriedku verejnej hromadnej dopravy na trase Z. C. - L. a späť.

Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že tvrdenia žalobkyne o cestovaní skoro nákladným autom sú výmyslami. Dodal, že o tom nepredložila žiadne relevantné doklady. Odfotila anonymné auto, bez toho, aby uviedla, kto je jeho vlastníkom a kto ho šoféroval v príslušné dni na pojednávaní. Tvrdil, že žalobkyňa necestovala na pojednávaní autom, ale verejnými dopravnými prostriedkami, a to vždy z Z. C., kde má prechodný pobyt. Toto tvrdenie môžu dosvedčiť rodina Z., ako aj iní svedkovia. Vždy pred pojednávaniami pricestovala vlakom do Z. C., aby v deň pojednávaní cestovala miestnym autobusom do L.. Preto žiadal, aby súd vymyslené nároky žalobkyne zamietol, a priznal jej náhradu cestovného z Z. C. do L. a späť.

Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniam žalovaných v 1. a 2. rade v tom zmysle, že aj keď mala formálne nahlásený pobyt od 15.06.2010 vo Z. C. v skutočnosti tam nebývala. Predvolávaná na súd bola vždy z miesta svojho trvalého pobytu v E., kde aj vždy so svojím zástupcom preberala predvolania. Na pojednávaní išla so svojím zástupcom vždy z miesta svojho trvalého pobytu do L.. Spochybnila pravdivosť tvrdení odporcu v 1. rade, že ju videli iné osoby prichádzať k prostriedku verejnej hromadnej prepravy a v tomto smere vyjadrila názor, že krivosvedčiacich svedkov nie je problém v pohostinstve obstaráť. Ďalej uviedla, že osvedčenie o evidencii motorového vozidla odovzdala súd dňa 03.07.2013. Pôvodným držiteľom uvedeného motorového vozidla bol jej syn M. K.. Dňa 12.06.2013 bola zmena držiteľa vozidla na M. J., ktorá je svokrou ich syna M. K. (predchádzajúceho držiteľa vozidla). Menovaná je ochotná žalobkyňi a jej zástupcovi kedykoľvek motorové vozidlo požičať. Pri kupovaní pohonných hmôt na čerpacích staniách si doklady o kúpe neodkladala, pretože to považovala za nepotrebné a pýtať doklad o úhrade nákladov za použitie motorového vozidla majiteľom vozidla, s ktorým je v blízkom rodinnom vzťahu považovala za trápne.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Citované ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 ústavy). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj trovy právneho zástupcu (advokáta).

Podľa § 73 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „vyhláška“), nárok na cestovné má osoba zúčastnená na konaní, ktorá nemá trvalý alebo prechodný pobyt alebo nepracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje.

Podľa § 73 ods. 2 vyhlášky, osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom okrem prípadov podľa § 74.

Podľa § 74 prvej vety vyhlášky, ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov.

Podľa § 75 vyhlášky na určenie výšky náhrady nevyhnutných výdavkov a náhrady straty na zárobku a na určenie nákladov zákonného zástupcu osoby zúčastnenej na konaní alebo jej zástupcu, ktorý nie je advokátom, na určenie nákladov opatrovníka ustanoveného osobe zúčastnenej na konaní, na určenie nákladov nevyhnutného sprievodcu, ako aj na určenie výšky svedočného sa primerane použijú ustanovenia § 72 až 74.

Podľa § 72 ods. 1 vyhlášky k hotovým výdavkom osoby zúčastnenej na konaní patria účelne vynaložené náklady, najmä cestovné, stravné a preukázané výdavky na ubytovanie

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkoľky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. 6) Pri použití prívesu k osobnému cestnému motorovému vozidlu sa základná náhrada zvýši o 15%.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách sumu základnej náhrady pre nákladné automobily, autobusy a traktory dohodne zamestnávateľ so zamestnancom.

Z obsahu podaných odvolaní žalobkyne a odporcov v 1. a 2. rade vyplýva, že spornou otázkou v rámci odvolacieho konania bola výška náhrady za hotové výdavky titulom cestovných náhrad a poštovného.

Odvolacie námietky odporcov v 1. a 2. rade posúdil odvolací súd ako nedôvodné. Odvolací súd sa v otázke účelnosti náhrady trov konania vzniknutých žalobkyňu v priebehu konania stotožnil s dôvodmi uvedenými súdom prvého stupňa, ktorý konštatoval, že okolnosti prípadu vyžadovali, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, a to s poukazom na vek žalobkyne a jej splnomocneného zástupcu, na ich zdravotný stav, na vzdialenosť ich trvalého bydliska od miesta konania pojednávania a tiež na čas potrebný na pricestovanie do miesta konania pojednávania. Skutočnosť, že žalobkyňa využíva aj prostriedky verejnej hromadnej prepravy, resp. že trávi čas v dome vo Z. C., nie sú dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania titulom cestovného v predmetnom konaní. Podstatnou okolnosťou v tomto smere je preukázaný fakt, že žalobkyňa aj jej zástupca sú osobami s ťažkým telesným postihnutím a teda použitie osobného motorového vozidla na ich dopravu na pojednávania bolo z tohto dôvodu opodstatnené a účelné. Z obsahu spisu pritom nevyplýva, ani

nebolo preukázané, že by žalobkyňa a jej zástupca dochádzali na jednotlivé termíny pojednávania pred súdom prvého stupňa z obce Z. C.. Taktiež treba uviesť, že v zmysle § 7 ods. 5 zákona o cestovných náhradách, v prípade nepreukázania ceny pohonných hmôt dokladom o kúpe, použije sa na výpočet cena pohonnej látky v čase prepravy zistená Štatistickým úradom, ako to v danom prípade správne urobil súd prvého stupňa.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne, dospel odvolací súd k záveru, že sú dôvodné. Pokiaľ ide o nepriznanie tzv. základnej náhrady v zmysle § 7 ods. 2 zákona o cestovných náhradách, nepostupoval súd prvého stupňa správne. Z obsahu spisu podľa zistenej technickej špecifikácie (č.l. 435 spisu) motorového vozidla (Mercedes Benz ML 270 CDI, EČV: V.), ktoré malo byť použité žalobkyňou a jej zástupcom na ich prepravu na pojednávania, je pravdou, že uvedené vozidlo patrí do kategórie N1 - nákladné vozidlo. Je však zároveň určené na prepravu osôb. Na základe toho nemožno nepriznať tzv. základnú náhradu s poukazom na § 7 ods. 3 zákona o cestovných náhradách z dôvodu nemožnosti dohodnutia sumy základnej náhrady pre nákladné automobily, ale je potrebné postupovať v spojitosti s ustanovením § 7 ods. 2 zákona o cestovných náhradách. To znamená, že v prípade použitia nákladného motorového vozidla na prepravu v rámci občianskeho-súdneho konania, kedy nemožno hovoriť o dohode medzi zamestnávateľom a zamestnancom na tzv. základnej náhrade, je potrebné subsidiárne aplikovať ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o cestovných náhradách, a účastníkovi priznať náhradu nie v dohodnutej výške (keďže dohoda tu neprichádza do úvahy), ale vo výške ako predpokladá opatrenie MPSVaR č. 632/2008 Z.z., t.j. 0,183 eur / 1 km. Pri náhrade trov konania vo forme hotových výdavkov titulom cestovného neprichádza do úvahy dohoda o výške tzv. základnej náhrady v zmysle § 7 ods. 2 zákona o cestovných náhradách, ale hotové výdavky je možné priznať len v maximálnej výške, ako ju stanovuje vykonávací predpis - opatrenie MPSVaR č. 632/2008 Z.z. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a žalobkyňi priznal tzv. základnú náhradu vo výške 576,46 eur, vyčíslenú nasledovne:

- pojednávanie dňa 25.06.2008 - základná náhrada v sume 71,93 eur (394 km x 0,182 eur),
- pojednávanie dňa 03.12.2008 - základná náhrada v sume 71,93 eur (394 km x 0,182 eur)
- pojednávanie dňa 11.03.2009 - základná náhrada v sume 72,10 eur (394 km x 0,183 eur)
- pojednávanie dňa 08.09.2010 - základná náhrada v sume 72,10 eur (394 km x 0,183 eur)
- pojednávanie dňa 29.10.2010 - základná náhrada v sume 72,10 eur (394 km x 0,183 eur)
- pojednávanie dňa 18.04.2012 - základná náhrada v sume 72,10 eur (394 km x 0,183 eur)
- pojednávanie dňa 11.07.2012 - základná náhrada v sume 72,10 eur (394 km x 0,183 eur)
- pojednávanie dňa 03.07.2013 - základná náhrada v sume 72,10 eur (394 km x 0,183 eur).

Odvolaciu námietku žalobkyne o nepriznaní poštovného za podanie zo dňa 05.03.2009 (predloženie dôkazov súdu), odvolací súd neuznal, pretože súd prvého stupňa správne uviedol, že vynaloženie hotových výdavkov titulom poštovného v sume 1 euro v rámci odvolacieho konania nepreukázala. Odvolací súd podotýka, že uvedené hotové výdavky neboli vynaložené v odvolacom konaní. V rámci trov prvostupňového konania nemožno priznať žalobkyňi nárok na uplatnené poštovné, pretože na podanie predmetného podania zo dňa 05.03.2009 nebola žalobkyňa súdom prvého stupňa vyzývaná. Súd prvého stupňa teda priznal žalobkyňi trovy odvolacieho konania v správnej výške 49,75 eura.

Po prepočítaní priznanej náhrady trov prvostupňového konania odvolací súd zistil, že došlo k zrejmej chybe v počítaní a súd prvého stupňa opomenul započítať do náhrady trov aj sumu hotových výdavkov priznaných titulom vyhotovenia fotokópií zo súdneho spisu v sume 7,20 eur, a teda celková suma trov prvostupňového konania mala byť 466,56 eura, ako správne namietala žalobkyňa, a nie súdom prvého stupňa uvedená suma 459,36 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru o preukázaní účelnosti a vynaložení trov prvostupňového konania titulom súdnych poplatkov a hotových výdavkov 1.043,02 eur (576,46 + 466,56) a trov prvého odvolacieho konania v sume 49,75 eura, v celkovej sume 1.092,77 eura.

Žalobkyňa si uplatnila aj trovy tohto odvolacieho konania titulom poštovného za vyjadrenie k odvolaniu žalovaných zo dňa 16.01.2014 v sume 1,20 eura, za zaslanie preukazov ŤZP na žiadosť súdu zo dňa 22.09.2014 v sume 1,20 eura, za zaslanie odvolania zo dňa 29.12.2014 v sume 1,20 eura a za odoslanie vyjadrenia k odvolaniam žalovaných v sume 1,20 eur.

Odvolací súd priznal žalobkyni trovy odvolacieho konania za hotové výdavky vynaložené v súvislosti s podaním odvolania zo dňa 29.12.2014 a vyjadrenia k odvolaniam žalovaných v celkovej sume 2,40 eura. Hotové výdavky titulom poštovného za vyjadrenie k odvolaniu žalovaných zo dňa 16.01.2014 a za zaslanie preukazov ŤZP na žiadosť súdu zo dňa 22.09.2014 odvolací súd žalobkyni nepriznal, pretože nejde o trovy vynaložené v súvislosti s týmto odvolacím konaním.

Na základe vyššie uvedeného o trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 3 OSP a žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní neúspech v pomerene nepatrnej časti, pokiaľ ide o danú odvolaciu vec - o trovách konania, priznal náhradu účelne vynaložených trov tohto odvolacieho konania vo výške 2,40 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.